

פרטיכל מישיבה ה' של הועדה לשירותים צבוריים

שהתקיימה ביום ד' ימ' אייר (18.5.49)
בשעה 7 בערב.

ישיבה זו נקראה בהחלט להחלמת הכנסת בישיבתה מיום 18.5.49
לאחר הודעת מר י. רוקח בקשר למצב החמור באישפוז חולים.

- נוכחים:
- 1) גיל יעקב - ציונים כלליים
  - 2) גניחובסקי אליהו משה - החזית הדתית
  - 3) דרורי חסיה - מפא"י
  - 4) הרפז נטע - מפא"י
  - 5) טביב אברהם - מפא"י
  - 6) למדן תנה - מפ"ם
  - 7) כהן-מגורי חיים - חרות
  - 8) ניר נתום - מפ"ם
  - 9) נצר דבורה - מפא"י
  - 10) פרמינגר אליעזר - קומוניסטים עבריים
  - 11) רקנטי אברהם - חרות
  - 12) שאג אברהם-חיים (צוונר) - החזית הדתית
  - 13) שרייבמן ראובן - מפא"י
  - 14) חבורי אפרים - מפא"י

- מזומנים:
- 1) ישראל רוקח - ציונים כלליים
  - 2) ד. צ. פנקס - יו"ר ועדה-הכספים - החזית הדתית
  - 3) מ. שפירא - שר-הבריאות

ועדרים: 1) ברץ יוסף - מפא"י

חיו"ר א. רטנמי: שר-האוצר הודיע שלא יוכל להשתתף בישיבה

זו, אולם יהיה מוכן להפגש עם ועדה-משנה.

שתבחר ע"י הועדה הזו, אשר המסור לו את כל דרישות הועד לשירותים
צבוריים כלפי משרד-האוצר.

א.ח. שאג: מרם שאנו מחילים בדיון ברצוני לציין

כי הועדה הזו דנה כבר בשתי ישיבותיה

הראשונה בקשר למצב השירות הרפואי בארץ. ישיבה אחת נתקיימה עם ד"ר
גרוסקה וישיבה שניה עם שר-הבריאות. כדאי היה לקרוא עכשיו את הפרטיכל

מהישיבות ההן ולשמוע עכשיו משר-הבריאות מה נעשה בשטח זה עקב הדיונים שלנו בישיבתנו הראשונה.

א. גני-חובססי: בגלל הזמן המצטבר שברשותנו מוטב שנשמע עתה הרצאה קצרה משר-הבריאות בקשר למצב האישפוז בארץ, כדי שנוכל להתחיל בדיונים מעשיים ולהביא את הצהרתנו בנדון זה בפני הכנסת כפי שנדרש מאתנו ע"י הכנסת בישיבתה מהיום.

ג. הרפז: בישיבותינו הקודמות נגענו בעיקר בשאלת השירות הרפואי לעולים החדשים, אבל הפעם צריכה הועדה לטפל בענין השירות הרפואי בכלל ועל זה אנו מקווים לקבל עכשיו אינפורמציה משר-הבריאות.

חנה לינאט למרון: ברצוני להעיר שהועדה לשירותים צבוריים צריכה לעבוד ביחד מרץ מכפי שעבדה עד עכשיו, ואני ממילה אשמה רבה בכך גם עלי. לא היינו צריכים להגיע לידי כך, שאומר בכנסת כי העבודה בוועדה שלנו אינה מתנהלת בהתאם לדרישות.

עלינו לבחור עתה בוועדה, שתבדוק היטב את הענינים בקשר לשירות הרפואי ותציע הצעות מעשיות בקשר לפעולה מיידית ולא רק שתבוא בהצהרות שחסר לנו כסף.

יו"ר א. רקנטטי: הצעות בענין זה נשמע לאחר שנשמע את הרצאתו של שר-הבריאות.

מ. שפירא: שר-הבריאות המצב כיום הוא הרבה יותר רציני מכפי שאנו מתארים לעצמנו. לא אוכל לדבר על כך בפומבי, אבל כאן לפני הועדה מותר להגיד, כי למצב האישפוז ומצב הבריאות הוא בכל רע. ממשלה המנדט השאירה לנו בשטח זה ירושה דלה מאד והיינו צריכים להתחיל ולארגן מחדש את שירות הבריאות בארץ. בארץ יש בסך-הכל 2500 מטות לחולים (כולל: בתי-חולים של הממשלה, של קופת-חולים, בתי-

תולים פרטיים - חוץ מבתי-חולים של הצבא.

מה היא הדרישה שלנו לאישפוז? אם להביא בחשבון מיליון חושבים קבועים, הרי יש צורך ב-5000 מטות, חמש מטות לכל אלף נפש, וזה במקרה שהחלואה היא רגילה, אולם, ברור, שבאן בארץ הגירה, כשעליה הולכת וגדלה, יש סכויים שנעלה על המספר הזה. כרגע, חסרים לתושבי הארץ 2500 מטות, ז.א. כי כיום נלחמים שני תולים מסוכנים על כל מטה. המצב הוא חמור, בגלל החלואה הבלתי רגילה, שבאה בעקבות העליה ההמונית. מחדשים החולים במחנות-העולים, גדל מספר חולי-הרות החולי-אשפת השחפת וכן מחלות מידבקות אחרות. לא אגזים אם אומר, שבמחנות-העולים מסתובבים כיום מאות חולי-שחפת פתוחה, שאין באפשרותנו לבודד אותם. אנו זקוקים לפחות ל-1500 מטות, כדי שנוכל לאשפז את חולי-השחפת (חוץ מ-5000 מטות שנזכרו לעיל). לעומת זאת, קיימים כיום רק 400 - 350 מטות לחולי-שחפת (כולל: בתי-החולים בירושלים, צפת ובתי-חולים פרטיים). כן הננו זקוקים כמעט לאותו מספר - 1500 מטות - עבור חולי-רות, אם לא למעלה מזה.

עבור ילדים, הננו זקוקים כיום לפחות ל-1000 מטות, ולמעשה יש לנו רק 250. לרגלי התפשטות מחלת הטוקסיקוזה בין הילדים ובעיקר בין שוכני המחנות במקומות הנטושים, הננו זקוקים עתה באופן מירי לפחות ל-500 מטות. הטוקסיקוזה מפילה חללים בין הילדים (כ-50% מנגועי-המחלה, אולם אין זה חייב המציאות). הילדים באים למחנות במצב בריאות ירוד ביותר, וחוסר אישפוז מתאים של כל המקרים הללו מגביר את המותה בין הילדים.

למכום: דרושים לנו כרגע -

- 5000 מטות - למבוגרים
- 3000 " - לחולי שחפת וחולי רוח
- 500-750 - לילדים.

בהקמת בית-חולים מביאים בחשבון סכום של 3000 ל"י עבור כל מטה (כולל: בנין וציוד). אם אפילו נשחמש בבנינים שאפשר להתקינם לבתי-חולים, הרי גם זה מסתכם בסכומים די ניכרים: החזקה מטה במשך שנה מניח למכור של 1000 - 1100 ל"י.

מר רוקח אמר בכנסת, כי את הכספים שמקציבים לנו יש להוציא עכשיו אך ורק למטרות אישפוז. החקציב שלנו, אם כן, מורכב משני חלקים: (1) חקציב רגיל, שעולה לסכום של 2,200,000 ל"י; (2) החקציב של השירות הרפואי לעולים, שבו משתתפים כביכול גם "הדסה" והסוכנות היהודית.

לאחר ש"ר גרושקה התריע בזמנו על המצב החמור

במחנות-העולים, הצלחתי לקבל עבור החדשים מאי - יוני חקציב של 65 אלף ל"י לחדש, ולפי אומדנה שלנו הננו זקוקים לפחות ל-80 - 75 אלף ל"י לחדש עבור השירות הרפואי במחנות (כולל גם את החזקת תולי-השתתף מבין העולים שאושפזו במקומות שונים). חקציב זה (80 - 75 אלף ל"י) יתאים, פחות או יותר, לדרישות, אם מספר האנשים במחנות לא יעלה על 60 אלף איש הנמצאים כיום במחנות. אנו צריכים גם לקבל את חמיכת "הדסה" והסוכנות היהודית - מ-80 עד 120 אלף ל"י לשנה, ועל זה עוד קיים ויכוח - כי "הדסה" אינה מוכנה להקציב יותר למטרה זו. הסוכנות היהודית צריכה להשתתף במחצית הוצאות החזקת של השירות הרפואי במחנות והמחצית השנייה חלה על הממשלה (יחד עם החמיכה של "הדסה"). איני בטוח שהסוכנות היהודית תשלם את הסכומים האלה, כי מצבה הכספי קשה ביותר.

עד חמש מרץ קבלנו חקציב של 25 אלף ל"י עבור

המחנות. באפריל ומאי הגדילו את החקציב ב-50 אלף ל"י לחדש, והיות ואנו זקוקים ל-80 אלף ל"י לחדש, יוצא כי חסרים לנו עוד 25 אלף ל"י לחדש, ואנו מקווים כי את הסכום הזה תשלם הסוכנות, אחרת יחסרו לנו בחקציב 25 אלף ל"י לחדש. הדרישות עלו, איפוא, בשטח זה ב-50 אלף ל"י לחדש לעומת חמש מרץ.

עד עכשיו חקצבנו 200 ל"י לשנה עבור כל מטה

(ההוצאה עולה למעשה עד 1100 ל"י). עכשיו הגדלנו את החקציב ל-300 ל"י למטה. מכאן, שהוצאות שלנו להחזקת המטות עולה כבר ל-15 אלף ל"י לחדש. מהסכום הנוסף דורשים מאתנו עכשיו לקיים את בית-החולים דג'אני ביפו. כדי לצייד את בית-החולים הזה דרושים לפחות 20 אלף ל"י, עבור 120 מטות (ששים ליולדות וששים לילדים), חוץ מהקצבה מיוחדת עבור ששים מטות ליונקים. הכסף הדרוש לא היה בידנו ורק אולי בשבוע הבא נקבל הקצבה מהממשלה למטרה הנ"ל.

החזקה המטוח בבית-החולים דג'אני העלה לנו
 ב-10 אלפים ל"י לחדש. החזקה תולי-השחפת בירושלים עולה לנו ב-6000
 ל"י לחדש. החזקה תולי-הרות בטלביה כ-6000 ל"י לחדש. נוסף לכך
 יש להביא בחשבון הקציב מיוחד למחלות המלריה המחפשות עכשיו עקב
 ריבוי הגשמים ואנו צפויים בשטח זה לסכנה חמורה. במקרים של מחלות
 המלריה אנו עובדים חוץ שיהוף פעולה עם השירות הרפואי של הצבא.

אשר לאישפוז ילדים, הרי דרושים לנו כרגע
 לפחות 500 מטוח (יש לנו רק 250). אנו יכולים להוסיף 60 מטוח
 בבית-החולים דג'אני ו-35 מטוח בחיפה (בבית-החולים הממשלתי לשעבר).
 אם נקבל את המנזר בחיפה, נוכל להוסיף עוד מטוח. כל זה יש להכין
 עוד לפני חדש יולי.

בתל-ליטווינסקי מוכנים להעמיד לרשותנו 100
 מטוח, אם נמציא להם 20 אלף ל"י לתיקונים וציוד. אם נדרוש עוד
 100 מטוח, נצטרך להוסיף עוד 30 אלף ל"י, ז.א. עבור 200 מטוח 50
 אלף ל"י.

35 שמטוח שבחיפה יעלו לנו 5000 ל"י.

חשבנו שעיריית חיפה תעשה גם היא מאמץ וחקציב
 50 מטוח לילדים בבית-החולים שבקריית, אולם העירייה דורשת סכום של
 12 אלף ו-500 ל"י. בסך-הכל, נדרשים כרגע עבור אישפוז ילדים
 כ-67,5 אלף ל"י (חמשיף אלף בתל-ליטווינסקי, 5000 בחיפה, 12500 בקריית).

נוסף לכך, פנינו לבית-החולים בלינסון, כי
 יקציבו 50 מטוח לילדים בקומה החדשה, שעומדים להקים, אולם זה
 יהיה מוכן רק בחדש אוקטובר.

כמו-כן, אפשר להכין עוד 60 - 70 מטוח בבית-
 החולים שבכפר-ילדים ע"י עפולה, שעומד להתפנות ע"י הצבא. אם יהיה
 לנו הכסף הדרוש, נוכל להגיע ל-500 מטוח נוספות עבור ילדים.
 לזאת דרושים לנו כ-80 עד 90 אלף ל"י, רק עבור תיקון הבניינים
 וציוד המטוח.

יש, איפוא, להביא בחשבון כי החזקה 500 מטוח
 אלה תעלה לסכום של 500 אלף ל"י לשנת לפחות, וסכום זה יספק רק 80%

מהדרישה למיטות ילדים.

אם העליה תימשך בקצב זה - בערך כעשרים אלף עולים לחודש הרי אנו צריכים להיות מוכנים לכך מראש. עם גידול העליה עולה גם מספר הילדים ואנו צריכים להכין אישפוז מחאים באופן יחסי למען ילדים אלה אחרת נגיע למה שהגענו כיום.

החזקה 5000 מטות פירושו של דבר 5

מיליון ל"י לשנה, בו בזמן שהתקציב שלנו עכשיו מגיע ל-2 מיליון. אנו נשמח איפוא לשמוע את הצעה ועדה הכנסת כיצד להסדיר את עניני השירות הרפואי בו בזמן שהתקציב שלנו אינו מספיק כלל את הדרישות המינימליות.

ג. הרפז: מהו הסכום משני מיליון ל"י המוצא

לצרכי אישפוז.

שר הבריאות מ. שפירא: בערך כ-75%.

הואיל ורק להחזקה המטות (בלי בנינים)

דרושים 5-6 מיליון ל"י הרי התקציב צריך להיות בערך כ-7 מיליון ל"י לשנה.

י. רוקח: בתי החולים של חל-אביב משרתים לא רק

את תושבי חל-אביב אלא גם את כל המדינה.

קשה היה לנו לפתור את בעיית האישפוז בימי המנדט ועוד יותר קשה תאפילו קטסטרופלי הוא המצב כיום, עקב העליה המוגברת.

אני חושב שכרגע אין צורך לבנות

בנינים חדשים לבתי-חולים, כי יש לנו בנינים על ידי כך נוכל להקטין במידה ניכרת את ההוצאות. דבר זה, אני אומר באחריות גמורה בשם אנשים שמכירים היטב את מצב הענינים. לפי הידיעות שבידי אפשר לשכן בחל-ליטויןסקי 250 חולים; בבית החולים דג'ני ביפו - 120 חולים; בבית החולים הממשלתי ביפו שעל שפת-הים - 100 חולים (כרגע נמצאים שם כמה חולי שתפת). כמו כן אפשר להחקין את בית החולים הצרפתי ביפו - 80 חולים. אני מקבל על עצמי את סידור הענינים עם הקונסול הצרפתי אשר הביע כבר פעם את השתוממותו על כך שאיננו מחקינים את המקום לצרכי בית-חולים גדול. בבית החולים הצרפתי האולמות גדולים ומרווחים ויש שם ציוד מחאים. אין כלל צורך להשקיע כסף בחיקון הבית (כרגע נמצאים שם מספר חולים שאפשר להעבירם

למקום אחר). בבית החולים שבקריה אפשר לשכן 100 חולים. כמו-כן אפשר להחקין את מחנה יונה בתל-אביב. היו שם 50 מטות והמקום חוסל לאחר ההפצות בתל-אביב, אולם עכשיו אפשר להחקין שם מטות עם מאהים מטות. (אנו מחשבים 5 מ'ר לכל מטה). זאת אומרת שרק בסביבת תל-אביב אנו יכולים להוסיף כ-500 מטות ללא הוצאות עבור בנינים. בחיפה אפשר גם-כן להוסיף כ-200 מטה.

ענין אחר הוא ה מצב במחנות העולים. המחלה המסאת הנוכחית היא הטוקסיקוזה שמפילה חללים בין הילדים. יש להגיש לילדים את העזרה המהירה ביותר, ולבית החולים העירוני בתל-אביב מובאים מדי לילה ילדים מבאר-יעקב ואין באפשרות בית החולים העירוני להגיש את העזרה המידית מחוסר מקום ומעומס העבודה. יש לציין כי ילדי תל-אביב אינם מתקבלים בזמן האחרון לבית החולים העירוני. לאור המצב יש להקים קליניקות במחנות עצמם לטיפול מהיר בילדים. הדבר יציל חינוקות רבים ויקל מהעומס על בית החולים העירוני. להצלת ילדים אלה יש לעשות מאמץ עליון, כי אמהותיהם לא ילדו במשך כל שנות המלחמה וילדים אלה נולדו רק בדרכן לארץ-ישראל.

אשר למצב היולדות: גם כאן המצב הוא חמור מאד. בבית החולים העייתני אנו מעבירים לידה מלאכותית לשבע-שמונה שעות מחוסר מקום ואנו עומדים אין-אונים מול מצב קטסטרופלי זה. את היולדות אנו מוציאים מבית החולים ביום הרביעי אחרי הלידה. הנא חוזרת במצב תשוש זה לצריף דל או לתוך אחד כשמסביבן ילדים אחרים שהיולדות צריכות להשגיח גם עליהם. הדבר מעורר מרידות רבה אצל האם.

הצעה היא: להקים ועדה-חקרה שתחקור

את מצב הענינים מקרוב.

אינני יודע משום מה "הדסה" מקציבה

עכשיו כספים ללמודי רופאים שיקומו לנו רק בעוד שנים בו בזמן שעל שערי בתי החולים מתדפקים עשרות רופאים שעלו זה עתה ארצה ואפשר להשתמש בשרוחם בכל המקומות הדרושים. "הדסה" צריכה להקדיש את כספיה למטרות קרובות יותר. אנו זקוקים לכסף לצרכים מידיים ויש לעשות את כל המאמצים כדי להשיגם, אני מוכן אפילו לטוס לאמריקה ולהשתדל להשיג את הכספים הדרושים (קביאת: נשי "הדסה" נמצאות עכשיו בארץ).

אשר לחקציב יש להעיר גם שישנן לא רק

הוצאות אלא גם הכנסות של תושבים מקומיים שמוכנים לשלם כל מחיר כדי להקבל לביה החולים.

הואיל ואין צורך בבנינים יש להקדיש את

כל הסכומים לציוד והחזקה. בעול החזקת העולים צריכה לשאת "חדטה" והסוכנות היהודית. פעולת הקמת בתי החולים צריכה להיעשות מיד כי אנו עומדים על סף חודש יוני ובחדשי הקיץ נשא באחריות גדולה כלפי תושבי הארץ. יש אפוא לעבוד למטרה זו בלי ליאות יומם ולילה. הציוד ברובו ישנו בתל-ליטויןסקי.

שר הבריאות מ. שפירא:

אם יש צורך כה רחוק בפתיחת בתי חולים מדוע זה לא נפתח עדיין בית החולים בקריית?

י. רוקח:

הבנין טרם הושלם למטרתו כי לא נמצא עוד חכסף הדרוש.

רציתי להוסיף גם כי בתל-אביב בלבד יש

לא פחות מאשר 500 מקרים של מחלות כירורגיות שטרם עברו את הטפול בבית חולים, גם בשטח זה יש לחקן את המצב בכל הדחיפות.

ד.צ. פונקס:

על מצב האישפוז החמור אני מתריע זה שנים במועצת עזרית תל-אביב ואיני רוצה

לתזור עכשיו על מה שנאמר כאן. אני מציע כי שר הפנים יקיים ועדת-חירום בת 5 - 3 אנשים כדי לפתור את בעיות ההוספיטליזציה בארץ.

הועדה צריכה להיות מורכבת מנציג משרד הבריאות, נציג העירייה, נציג קופת-חולים ועוד מישהו. וביום ב' ימסור שר הפנים בשם הממשלה

הודעה לכנסת על המצב ועל הצעדים שננקטו. ועדה זו תצטרך לפעול בכל האמצעים שיצמדו לרשותה כדי להוסיף לפחות 1500 מטות תוך 3 חודשים.

אני מניח שאפשר לבצע את הדבר ביהוד

בבתי החולים הצבאיים שעומדים להתחמל עתה ויש להעבירם לרשות אזרחית על-ידי כך נחסוך גם בהוצאות המדינה, כי חיסול בתי חולים אלה

ואחר-כך הקמתם מחדש גורמת הפסדים רבים. אא

אני כחבר הכנסת וכיושב-ראש ועדה חכספים

מוכן להבטיח שאעשה את כל המאמצים, כדי שועדה חכספים תאשר את

הסכומים שיינקבו על ידי ועדה כזו למרות, ואין זה מוד, שהמצב חכספי של המדינה הוא חשוד ונחמד. אצל 100,000 ל"ג למשל לא יודעו להבטיח

הקמת ועדה מוסמכת כזו, זהו המעמד הראשון

שיש לעשות.

י. עיל:

שמעתי מאדם אחראי בשירות הרפואי שכיום

מוכרים כאלפיים מטוח מחציו הרפואי של

הצבא בפרוטות לאנשים פרטיים. מדוע אין משרד הבריאות מתערב בדבר

ופסיק את המכירה? יש למסור את המטוח האלה לרשות משרד הבריאות.

ועדה המשנה שחיבחר צריכה להיפגש מחר

יחד עם שר הבריאות ובפנייה לשר האוצר יש לדרוש מיד להגדיל את החקצי ב

לשירות הרפואי. כמו כן יש לפנות בענין זה לסוכנות שגם היא תקציב

פכומים למטרה זו, אם גם בצורת הלואה.

לפי דעתי יש להטיל נכסיו מס-בריאות על

הישוב כדי לפתור מיד את בעיית האי-שפוז ולהוסיף לפחות 5000 מטוח.

א. פרמינגר:

לפי מה ששמענו כאן נראה לי שצריכים

אמנם להחקין מחנה מיוחד לחולי שחפת.

כאמצעי ראשון לבדוד החולים האלה.

אשר לחוסר הפרסונל: שמענו כבר מפי ד"ר

גרוסקה על הקשיים שאנו עומדים בפניהם בגלל חוסר פרסונל ונמסרו גם

מספרים. הואיל ואנו עומדים בפני בעייה זו יש צורך להשתמש בתקנות

חירום ולגייס אחיות. ואם גם זה לא יספיק יש לגייס גם נשים שתוכלנה

לעזור לאחיות המוסמכות. נוכחנו בזמן חגידם לצבא שדבר זה אפשרי.

אין להפתיק את העובדה כי חסר לנו כסף.

הסתרת העובדה המכאיבה הזאת לא תעזור לנו כלל. יש לגלות את הדבר

ובמובן זה אנו חמים דעים עם מר רוקח שיש לפנות אל יהדות העולם

ולגלות את המצב לאמיחו.

אפשר לרפא מחלה ואפשר למנוע אותה אבל

אנו צריכים קודם כל לאחוז בצעדים למניעת המחלה. איני מחכוון כאן

לפעולות חיסון באמצעות זריקות, אלא שמירה יסודית על הנקיון. אין

פלא בדבר שדוקא במחנות ובמקומות הנטושים מחרבים החולים בגלל המצב

הסניטרי שהוא בכל דע. וגם בחל-אביב המצב אינו מזהיר ביותר. יש

לתקן את הדבר ואף להשתמש בתקנות חירום כדי להיב את בעלי הבתים

למשל לניקוי החצרות. כן יש לעשות פעולה נרחבת בשטח הסניטרי במסגרת

העבודת הצבורית. דבר זה יביא לנו הפעלה משתי הבחינות גם יחד.

אני תומך בהצעה שיש להקים ועדה משנה שתטפל

בעניני השירות הרפואי באופן מיוחד וחקייים גם סיורים במחנות העולים.

ג. הרפוא: לרגל המצב הקשה באישפוז שאנו נמצאים

בו עתה וביחוד שאנו עומדים בקיץ זה בפני

סכנת אפידמיות, יש להקים מרפאות מקומיות במחנות העולים.

אשר לעדה המיוחדת שתטפל בענין זה יש

לדאוג שגם נציגי "הדסה" והסוכנות היהודית יהיו חברים בה.

ה. דרוגים: הועדה שתוקם צריכה להיות מורכבת מכל הגורמים

המעוניינים ואנשיה צריכים להיות מוכנים

להטות שכם למאמץ מיוחד לשם הטבת המצב.

כן אני מציעה כי יפנו לשירות הרפואי הצבאי

כדי שגם הוא יעזור לנו בהשבת הציוד הדרוש וגם יעזור לנו בפרסונל.

יש להשתמש בבחנות המוניימים וכן לקבל מהנדסים משורות האזרחיים.

משרד הבריאות צריך לערוך סיור במחנות א

העולים יחד עם נציגות "הדסה" הנמצאות בארץ. כן יש צורך לערוך מגבית

הרפעמית בישוב לשם הצלת התינוקות.

ו. שרייבמן: הועדה צריכה להודיע עכשיו לכנסת כי לאחר

ההוצאה שמשמעה משר הבריאות ישנה אפשרות

אוביקטיבית להתגברות על המצב החמור.

לפי דעתי מתפקידה של ועדה כמשנה שתקום

יהיה רק להציע הצעות מעשיות, לפייר במקומות השונים, לעוסד בקשרים

עם משרד האוצר וכו'. אולם ההוצאה לפועל וכן יתר הפעולות צריכות

להיעשות על ידי משרד הבריאות.

ענין הבריאות הוא גם ענינן של הרשויות

המקומיות ועודכן בשטח זה היא צו השעה.

ז. בת-מגורי: יש לפעול באופן דחוף להקמת מרפאות

מקומיות במחנות העולים כדי שתוכלנה להגיש

את העזרה הראשונה.

א. ח. שאנן: אני נגד בחירת ועדה משנה או ועדות-עוזר או

ועדות מוניציפליות. נסיר נא מעלינו את

הפתר של המצאה כספיים. אני משוכנע כי לאחר שנמסור בכנסת הודעה מהאימה

על המצב נקבל את הכספים הדרושים להצלה.

הערב צריכה להינתן הודעה כי אנו רואים

את המצב שהמור וכמסוכן אולם להוסיף כי אנו רואים סיכויים לחיקון

המצב במידה מסויימת.

אני תומכת ברוח דבריו של מר שרייבמן

ח. למדן:

כי יש לשכנע את דעה הקהל כי מצדנו נעשה

פעולה נמצאת בשטח זה. יש להודיע כי אנו רואים הכרה דחוף לפתור את

שאלת האישפוז במסננות. להודיע על גיוס חירום של עובדים, דבר זה לא

צריך להיות חוק אלא צריך להכין את דעה הקהל.

הודעה צריכה לדרוש פגישה עם ראש הממשלה

ושר האוצר וכן לדרוש תיאום פעולה בין משרד הבריאות, משרד המבחון

ומשרד האוצר.

אני מציע לבחור עכשיו ועדה בת חמשה "

א. מביב:

ארבעה חברים. יש גם לבחור ועדה קטנה

לסיור במחנות שחביא לנו אינפורמציה מלאה. אני מציע לדחות עכשיו

את הדיון עד להודעה שנקבל ביום ב' משר הבריאות.

במיכום עלי לציין עוד כי עוד לפני חדשים

שר הבריאות מ. שפירא:

מספר ההרעתי בבר על הסכנה ההולכת

וקרבה והצלחתי לקבל את הסכמת שר האוצר להגדיל את התקציב מ-

1.400.000 ל"י ל-2.000.000 ל"י לשנה, וזה לא מן הדברים הקלים

ביותר. הדבר נעשה חוץ מאבק בלתי פוסק אולם גם סכום זה אינו מספיק

לצערי. מחוץ לתקציב זה יש לנו גם תקציב לשעת חירום.

אין ענין הבריאות כרוך רק במחלות, כי

גם חורבות מנשייה למשל מהוות סכנה.

אשר להודעתו של מר רוקח שהוא מוכן

לנסוע לאמריקה הנני להעיר שאי אפשר לעשות באמריקה דבר חוץ מהמסגרת

של המגביה היהודית המאוחדת.

גם השירות הרפואי של הצבא בארץ צריך

ומחוייב לבוא לעזרתנו, כי הצבא מחסל עכשיו בחי תולצם ואנו אחר-

כך צריכים לפתוח אותם מחדש. תיאום הפעולה יחסוך בהוצאות.

ביום ב' אביא לפניכם את הודעת משרד

ג. גיל:

הועדה צריכה לדרוש משר האוצר ומתנהלת הסוכנות היהודית להגדיל את התקציב לבריאות

החושבים ולבריאות העולים. הועדה צריכה להציע לכנסת לקיים את האישפוז של 5000 מטות ולשם כך יש לערוך בישוב מגביה מיוחדת.

א. ת. שאג:

אני מציע כי רק ביום ב' לאחר הישב בה שלנו עם שר הבריאות נציע הצעות קונקרטיות

לכנסת.

שר הבריאות מ. שפירא: אנו נודיע עכשיו לכנסת על הקמת ועדה-משנה.

לפי דעתי הפעולה היחידה של הועדה היא

להיפגש עם שר האוצר כי יורה אין באפשרותה לעשות. איננו צריכים לבוא בהודעות מצבוב כל זמן שהן אינן מוצדקות.

וזו נוסח ההודעה שנמסרה לכנסת ביום ד', י"ט באייר תש"ט - על-ידי הועדה לשירותים צבוריים א. ישיבה קאוחו יום:

א. ועדה השירותים הצבוריים שמעה מפי שר הבריאות סקירה על מצב הבריאות והאישפוז החמור והמאיים על הישוב עם עונת הקיץ ומכנה המגיפות הכרוכות בה. למרות האמצעים הממשלה אחזה בהם אין מצב האישפוז - ירושת המטטר המנדטורי ותוסף האפשרות להדביק את צרכי האישפוז - של ישוב גדל עם העליה ושל מחנות-עליה קבועים, אין המצב עונה לצרכים.

ב. ועדה השירותים קובעת כי ישנה אפשרות אוביקטיבית לחיקון המצב במסגרת פעולה דחופה, אם משרד הבריאות, השירות הרפואי של הצבא, הסוכנות, "הדסה", קופות החולים והרשויות המקומיות יתגייסו מיד לפעולה הירום להרחבת אפשרויות האישפוז על-ידי שיתוף כל הגורמים, גיוס אמצעים וכחוח האדם הדרושים.

ג. ועדת השירותים הצבוריים ממליצה בפני הממשלה על האמצעים הדרושים לבצוע תכניה חרום, שהובא על ידי שר הבריאות. שר הבריאות ממשיך במאמציו לפעולה דחופה ויביא הודעה מוסמכת בפני הכנסת ביום ב' הבא.

ד. ועדת השירותים בחרה בוועדה המורכבת מהח' גניחובסקי, גיל, למדן, נצר ושרייבמן אשר תהיה בקשר עם שר הבריאות ותעמוד מקרוב על הבעיות והפעולות.

אח הישיבה הבאה הוחלט לקיים ביום ב' , 23.5.49 בשעה 11 בבקר בה
תימסר הודעה מאת שר הבריאות.